

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

20. z zadowoleniem odnotowuje wyrażoną przez Komisję Rozwoju Gospodarczego, Finansów i Handlu WZP chęć rozpatrzenia kwestii związanych z bezpieczeństwem żywności, zwłaszcza w momencie, gdy Światowy Program Żywnościowy wyraża zaniepokojenie wzrostem cen, skutkami zmian klimatycznych i zmniejszaniem się światowych rezerw żywności;
21. podkreśla znaczenie przyjętego podczas ww. sesji WZP w Kigali sprawozdania na temat skuteczności pomocy oraz zachęca WZP do przeprowadzenia szerokiej debaty w sprawie oficjalnego pojęcia pomocy na rzecz rozwoju, kwestii zapisu w budżecie oraz sposobów finansowania alternatywnego w zakresie współpracy na rzecz rozwoju;
22. podkreśla rolę odgrywaną przez Komisję Spraw Socjalnych i Środowiska Naturalnego WZP w dziedzinie migracji pracowników wykwalifikowanych oraz w dziedzinie chorób zaniebanych oraz popiera decyzję zbadania wpływu strukturalnych programów dostosowania;
23. z zadowoleniem odnotowuje coraz liczniejszy udział podmiotów niepaństwowych w sesjach WZP oraz fakt, że wydarzenia, które odbywają się na marginesie tych sesji, wnoszą już teraz pozytywny wkład; zwraca się do WZP, UE i krajów AKP o finansowe i techniczne zachęcanie do udziału społeczeństw obywatelskich z krajów AKP w omawianych pracach; uważa, że wniosek i propozycje, jakie zostaną przedstawione w tym celu Prezydium WZP we wrześniu 2008 r., są oznaką konstruktywnego rozwoju;
24. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, Radzie AKP, WZP, parlamentom krajów AKP oraz rządowi i parlamentowi Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Rwandy.

## **Konkurencja: badanie sektorowe w sprawie bankowości detalicznej**

P6\_TA(2008)0260

### **Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie konkurencji: badanie sektorowe w sprawie bankowości detalicznej (2007/2201(INI))**

(2009/C 285 E/09)

*Parlament Europejski,*

- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie badania sektorowego na podstawie art. 17 rozporządzenia 1/2003/WE w sprawie bankowości detalicznej (sprawozdanie końcowe (COM(2007)0033),
- uwzględniając pierwsze sprawozdanie okresowe Komisji z dnia 12 kwietnia 2006 r. w sprawie kart płatniczych oraz jej drugie sprawozdanie okresowe z dnia 17 lipca 2006 r. w sprawie rachunków bieżących i usług pokrewnych,
- uwzględniając zieloną księgę w sprawie detalicznych usług finansowych na jednolitym rynku (COM(2007)0226),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Jednolity rynek Europy XXI wieku” (COM(2007)0724),
- uwzględniając decyzję Komisji COMP/34.579 Europay (Eurocard-MasterCard) z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie wielostronnych opłat interchange pobieranych przez Mastercard w EOG,

**Czwartek, 5 czerwca 2008 r.**

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/48/WE z dnia 14 czerwca 2006 odnoszącą się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (przekształcenie) <sup>(1)</sup> (dyrektywa dotycząca wymogów kapitałowych) oraz dyrektywę 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych (przekształcenie) <sup>(2)</sup> (dyrektywa dotycząca adekwatności kapitałowej),
- uwzględniając dyrektywę 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego <sup>(3)</sup> (dyrektywa w sprawie usług płatniczych),
- uwzględniając stanowisko przyjęte w drugim czytaniu w dniu 16 stycznia 2008 r. w sprawie wspólnego stanowiska Rady w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG <sup>(4)</sup> (projekt dyrektywy w sprawie kredytu konsumenckiego),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie polityki w dziedzinie usług finansowych na lata 2005-2010 <sup>(5)</sup>,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lipca 2006 r. w sprawie większej konsolidacji usług finansowych <sup>(6)</sup>,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0185/2008),
- A. mając na uwadze, że dobrze funkcjonujący zintegrowany rynek finansowy stanowi warunek niezbędny do realizacji agendy lizbońskiej, której celem jest zapewnienie Unii Europejskiej najbardziej konkurencyjnej i dynamicznej, opartej na wiedzy gospodarki na świecie, zapewniającej możliwość trwałego wzrostu gospodarczego oraz większej liczby lepszych miejsc pracy,
- B. mając na uwadze, że bankowość detaliczna odgrywa kluczową rolę w przenoszeniu, odpowiednio, warunków polityki monetarnej na rynek, w szczególności w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) oraz konsumentów,
- C. mając na uwadze, że do celów realizacji planu działań w zakresie usług finansowych oraz zapewnienia konsumentom i przedsiębiorstwom handlu detalicznego możliwości czerpania pełnych korzyści niezbędna jest poprawa detalicznych usług finansowych,
- D. mając na uwadze, że podstawowe usługi bankowe, takie jak otwarcie konta bankowego, stanowią prawo każdego obywatela,
- E. mając na uwadze, że sektor bankowości detalicznej posiada istotne znaczenie dla gospodarki UE pod względem wzrostu i zatrudnienia, a także jego znaczenie dla konsumentów i MŚP,
- F. mając na uwadze, że utrzymują się trudności związane z harmonizacją polityki ochrony konsumentów w Unii Europejskiej i naturalna złożoność produktów finansowych,
- G. mając na uwadze, że wspólnotowa polityka konkurencji ma istotne znaczenie dla wprowadzenia rynku wewnętrznego i dobrego funkcjonowania rzeczywiście równych reguł gry dla wszystkich podmiotów,
- H. mając na uwadze, że różnorodność modeli prawnych oraz celów biznesowych podmiotów finansowych w sektorze bankowości detalicznej (banki, banki oszczędnościowe, spółdzielnie, itd.) stanowi podstawową zaletę gospodarki UE wzbogacającą ten sektor, odpowiadającą pluralistycznej strukturze rynku i pomagającą zwiększyć konkurencję na rynku wewnętrznym,
- I. mając na uwadze, że istnieje konieczność zapewnienia równowagi pomiędzy wysokim stopniem ochrony konsumentów i właściwym funkcjonowaniem rynku wewnętrznego,

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 177 z 30.6.2006, str. 1.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 177 z 30.6.2006, str. 201.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 319 z 5.12.2007, str. 1.

<sup>(4)</sup> Teksty przyjęte, P6\_TA(2008)0011.

<sup>(5)</sup> Teksty przyjęte, P6\_TA(2007)0338.

<sup>(6)</sup> Dz.U. C 303 E z 13.12.2006, str. 110.

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

**Kwestie ogólne**

1. wspiera zintegrowane podejście Komisji obejmujące wspieranie polityk rynku wewnętrznego i dobrze ukierunkowane badania sektorowe; niemniej jednak wyraża ubolewanie z powodu terminu tego badania sektorowego oraz faktu, że nie zbadano, w jaki sposób warunki polityki monetarnej przenoszone są na rynek detaliczny i zachęca Komisję do kontynuacji swoich prac, kiedy tylko dyrektywy w sprawie adekwatności kapitałowej, jednolitego obszaru płatności w euro (SEPA) i w sprawie usług finansowych oraz dyrektywa w sprawie kredytu konsumenckiego przyniosą skutki w praktyce;
2. wyraża ubolewanie, że badanie sektorowe w sprawie bankowości detalicznej nie bierze dostatecznie pod uwagę szczególnego charakteru ściśle regulowanego sektora bankowego i znaczenia kultury, zwyczajów i języków w wyborach i dostępnej ochronie konsumentów w odniesieniu do produktów finansowych; uznaje, że brak mobilności klientów w Unii Europejskiej podyktowany jest często długotrwałymi relacjami opierającymi się na zaufaniu, które często tworzą się pomiędzy bankiem a konsumentem; wyraża zaniepokojenie, że dokonywana przez Komisję ocena integracji rynku opiera się na zbyt małej liczbie wskaźników ekonomicznych i w związku z tym może nienależycie odzwierciedlać właściwości sektora bankowości detalicznej;
3. przypomina, że polityka konkurencji stanowi skuteczny instrument tworzenia rynku wewnętrznego, ale dążenie do większej konkurencji ani nie powinno prowadzić do gorszego zarządzania ryzykiem w sektorze bankowym, ani zagrażać stabilności szczególnie ważnego i strategicznego sektora gospodarki światowej; podkreśla, że zaufanie konsumentów jest niezbędne do dalszego rozwoju usług finansowych oraz że promowanie przekazywania konsumentom informacji dotyczących usług finansowych jest konieczne do wzmocnienia roli konsumentów jako uczestników rynku;
4. zauważa, że wysoce zróżnicowane ramy regulacyjne stanowią utrudnienie w rozwoju transgranicznych dostaw usług bankowych; popiera zatem inicjatywę Komisji zmierzającą do ponownej oceny dyrektywy 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. w sprawie sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość <sup>(1)</sup>, które muszą również objąć przegląd dyrektyw w sprawie handlu elektronicznego <sup>(2)</sup> oraz podpisów elektronicznych <sup>(3)</sup> w celu skutecznego umożliwienia im osiągnięcia wytyczonych celów;
5. stoi na stanowisku, że nawet wdrożenie przepisów dotyczących prania pieniędzy może stanowić przeszkodę dla mobilności konsumentów w odniesieniu na przykład do otwierania transgranicznych rachunków bieżących, biorąc pod uwagę różnorodne wymogi dotyczące identyfikacji oraz weryfikacji, które muszą spełniać banki; wzywa Komisję do oceny wpływu przepisów zawartych w prawodawstwie dotyczącym prania pieniędzy na mobilność konsumentów;

**Mobilność konsumentów**

6. zwraca się do Komisji o podejmowanie działań na rzecz ułatwiania mobilności konsumentów oraz o monitorowanie postępów czynionych przez państwa członkowskie w umożliwianiu konsumentom łatwiejszej zmiany usługodawców, tym samym wzmacniając zdrową konkurencję pomiędzy usługodawcami; oczekuje zapewnienia, w możliwie największym stopniu, ciągłości obsługi nawet po zamknięciu rachunku bieżącego lub zmianie usługodawcy i unikania kosztownego nakładania się usług;
7. podkreśla, że uproszczenie przepisów w zakresie usług finansowych oraz znoszenie barier utrudniających mobilność konsumentów nie powinno prowadzić do obniżenia standardów ochrony konsumentów w państwach członkowskich;

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 271 z 9.10.2002, str. 16.

<sup>(2)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/31/WE z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. L 178, 17.7.2000, str. 1).

<sup>(3)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/93/WE z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnotowych ram w zakresie podpisów elektronicznych (Dz.U. L 13, 19.1.2000, str. 12).

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

8. zaleca dopuszczanie jedynie uzasadnionych kosztów za zamykanie rachunków, jeśli w ogóle takie mają istnieć, w celu wspierania mobilności i konkurencji; zachęca przemysł bankowy do zapewnienia najlepszych praktyk w zakresie szybkich i skutecznych procedur zmiany rachunków, biorąc pod uwagę zarówno okres realizacji procedury, jak i związane z nią koszty; uważa, że zmiana rachunków bieżących nie powinna przynosić szkód konsumentom; sprzeciwia się wszelkim zbędnym zapisom umownym utrudniającym mobilność konsumentów;

9. podkreśla, że w odniesieniu do sprzedaży wiązanej należy wprowadzić wyraźne rozróżnienie z jednej strony pomiędzy połączeniami produktów korzystnymi zarówno dla konsumenta, jak i dla banku i wspólnymi dla wszystkich gałęzi gospodarki, a praktykami wynikającymi z nieuczciwej konkurencji z drugiej strony;

10. uznaje, że dostęp do podstawowych usług finansowych, takich jak otwarcie konta bankowego, stanowi prawo każdego i wzywa Komisję do określenia przeszkód stojących na drodze do korzystania z tego prawa oraz najlepszych praktyk w tym zakresie stosowanych przez operatorów w sektorze detalicznych usług finansowych;

### **Informacje i przejrzystość**

11. uważa, że informacje dla konsumentów mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia konkurencji wśród banków; zwraca się o udzielanie informacji, które są lepszej jakości i bardziej czytelne i stąd dostępne dla konsumentów; uważa, że obecnie uzyskanie takich informacji zbyt często pochłania za dużo czasu i jest uciążliwe dla konsumentów;

12. uznaje, że istnieje napięcie pomiędzy zapobieganiem przeładowaniu informacjami a dostarczaniem konsumentom wystarczających informacji; popiera przedkładanie jakości informacji nad ilość; wzywa zatem Komisję, aby zaprosiła organizacje konsumenckie do zdefiniowania, które informacje uznają za konieczne, aby umożliwić konsumentom dokonywanie odpowiednich wyborów;

13. zwraca się do Komisji o podjęcie działań mających na celu zapewnienie, że oprócz obowiązujących przepisów krajowych, przedmiotowy przemysł dostarczać będzie konsumentom przed otwarciem rachunku związłego zestawienia wyszczególniającego wszystkie koszty, w tym koszty zamknięcia rachunku, jeśli takie istnieją, w porównywalny sposób w całej Unii Europejskiej; wzywa Komisję do złożenia odpowiednich propozycji legislacyjnych w tej sprawie, na wypadek gdyby sektor ten nie wypełniał swojego zobowiązania;

14. z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzone przez Komisję badania ram regulacyjnych dla detalicznych produktów inwestycyjnych i ufa, że doprowadzi to do lepszego ujawniania kosztów, ryzyka oraz warunków, i tym samym zapewni przydatne porównania na poziomie transgranicznym;

15. zaleca stworzenie jednolitego standardu wspólnotowego, umożliwiającego usługodawcom dostarczanie klientom informacji na temat swoich podstawowych produktów oraz związanych z nimi kosztów i warunków, w celu umożliwienia ich łatwego i przejrzystego porównania, w przypadkach, w których nie pozwalają na to obecnie produkty powiązane; wzywa do ujawniania na żądanie kosztów łańcucha wartości detalicznych produktów finansowych celem zapewnienia równych reguł konkurencji; sugeruje, aby przemysł ten pracował nad możliwością stworzenia wspólnotowej wyszukiwarki umożliwiającej łatwe i darmowe porównywanie usług na poziomie transgranicznym;

### **Edukacja konsumenta w dziedzinie bankowości detalicznej**

16. wzywa do rozwijania programów edukacji w zakresie finansów nakierowanych na poziom świadomości konsumentów w odniesieniu do możliwości, jakimi dysponują w zakresie zarządzania pieniędzmi;

17. wspiera wysiłki Komisji oraz przedstawicieli przemysłu usług finansowych zmierzające do podniesienia poziomu wiedzy konsumentów na temat produktów związanych z usługami finansowymi oraz realizowania programów edukacyjnych w tej dziedzinie, jako że informacje dostarczane przez dostawców produktów związanych z usługami finansowymi muszą również być rozumiane i wykorzystywane przez konsumentów;

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

18. przypomina znaczenie rozwijania edukacji z dziedziny finansów jako uzupełnienia dla odpowiedniej ochrony konsumenta, szczególnie w dziedzinie bankowości detalicznej (na przykład w odniesieniu do pożyczek, hipoteki, zróżnicowanego i bezpiecznego oszczędzania i inwestowania); wzywa państwa członkowskie oraz sektor bankowy do podjęcia oraz skoordynowania środków mających na celu podniesienie poziomu wiedzy z zakresu finansów wśród obywateli, w tym dzieci, młodzieży, pracowników i emerytów, w celu kształcenia konsumentów i wzmocnienia ich świadomości, tak aby mogli oni wyszukiwać lepsze, tańsze i bardziej odpowiednie produkty i usługi, a także w celu zwiększenia konkurencji, jakości i innowacji w przemyśle bankowym; przypomina, że pewni inwestorzy mogą zapewnić dodatkową płynność rynkom kapitałowym;

19. wzywa państwa członkowskie do rozważenia powołania instytucji niezależnego krajowego rzecznika odpowiedzialnego za usługi finansowe;

### **Kredyty – rejestry i pośrednicy**

20. podkreśla znaczenie wiarygodnych danych kredytowych i danych o oszustwach dla banków i innych podmiotów udzielających kredytów, dostępnych na zasadzie rzetelności i przejrzystości; niemniej jednak kładzie nacisk na konieczność ochrony danych osobowych konsumentów; zwraca się do Komisji o określenie przeszkód stojących na drodze do wymiany danych oraz o złożenie wniosków dotyczących interoperacyjności rejestrów danych, jednocześnie przestrzegając praw konsumentów do prywatności, jak również ich praw do dostępu i sprostowania; uważa, że konsumenci winni być informowani w razie dotyczących ich transgranicznych zapytań na temat ich danych kredytowych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zamierza powołać grupę ekspertów ds. historii kredytowej, która ma pomóc Komisji w opracowaniu środków w tym zakresie;

21. wzywa Komisję do intensyfikacji swoich działań odnośnie do pośredników kredytowych (agentów) w celu zapewnienia ochrony konsumentów i unikania niewłaściwych praktyk sprzedaży, które są szczególnie szkodliwe dla bardziej narażonych na nie grup konsumenckich; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do opublikowania badań obejmujących analizę wspólnotowego rynku pośrednictwa kredytowego, stanowiących przegląd jego ram regulacyjnych oraz badających, czy jakiegokolwiek przepisy szkodzą konsumentom;

22. zwraca się do Komisji o wyraźne określenie oraz harmonizację zakresów odpowiedzialności i obowiązków pośredników kredytowych, zgodnie z zasadą „taki sam biznes, takie samo ryzyko, takie same reguły”, ponieważ często pojawiają się problemy w związku ze sprzedażą, zarządzaniem i wykonywaniem umów dotyczących usług finansowych; zauważa, że niezróżnicowane, mające pasować do wszelkich okoliczności podejście negatywnie wpłynęłoby na różnorodność produktów; zwraca uwagę Komisji na różnicę pomiędzy informacjami, które muszą być przejrzyste, zwarte, czytelne i bezpłatne, z jednej strony, a specyficznymi usługami doradczymi dla klienta z drugiej strony;

### **Współpraca pomiędzy bankami**

23. z zadowoleniem przyjmuje dalsze prowadzone przez Komisję badania dotyczące współpracy pomiędzy bankami zmierzające do oceny, w jakich przypadkach taka współpraca mogłaby skutkować korzyściami ekonomicznymi i korzyściami dla konsumenta oraz czy mogłaby ona prowadzić do ograniczenia konkurencji; podkreśla jednak, że współpraca między bankami, na przykład instytucjami kredytowymi działającymi w zdecentralizowanych sieciach, może przynieść korzyści gospodarcze i korzyści dla konsumentów, i że w związku z tym konieczna jest drobiazgowa analiza oraz bezstronne podejście;

24. uważa, że banki oszczędnościowe i spółdzielcze, jak również inne instytucje kredytowe, w znacznym stopniu przyczyniają się do finansowania lokalnej gospodarki oraz do rozwoju wewnętrznego potencjału regionów, a także ułatwiają wszystkim konsumentom dostęp do usług finansowych; podkreśla, że pluralizm rynków bankowych i różnorodność usługodawców stanowią warunki wstępne dla istnienia konkurencji na całym wspólnotowym rynku bankowym, pod warunkiem, że nie jest zakłócana konkurencja oraz że zagwarantowane są równe reguły dla wszystkich uczestników rynku, zgodnie z zasadą „taki sam biznes, takie samo ryzyko, takie same reguły”;



Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

25. twierdzi, że niedyskryminacyjna współpraca pomiędzy niezależnymi podmiotami kredytowymi – która, w związku z tym, że nadal konkurują one ze sobą, jest wydajna i zapewnia większą interoperacyjność oraz różnorodność usług dla konsumentów końcowych – może pomóc temu sektorowi funkcjonować oraz może przyczynić się do osiągnięcia powyższych celów;

### **Systemy płatności**

26. jest przekonany, że SEPA i dyrektywa w sprawie usług płatniczych powinny rozwiązać problem fragmentacji i braku konkurencji, ujawniony w wyniku sektorowego badania infrastruktur płatniczych; przypomina, że pierwszy etap wprowadzania SEPA został rozpoczęty dnia 28 stycznia 2008 r. i wymaga zintegrowanych platform rozrachunkowo-rozliczeniowych, funkcjonujących na podstawie tych samych zasad i norm technicznych; podkreśla, że dostęp do SEPA powinien być sprawiedliwy i przejrzysty, i że przy zarządzaniu należy brać pod uwagę wszystkie zainteresowane strony objęte systemem, nie tylko instytucje finansowe; przypomina także, że zgodnie z dyrektywą w sprawie usług finansowych nie powinna istnieć dyskryminacja związana z dostępem do systemów płatności poza tą, która jest niezbędna do zabezpieczenia się przed ryzykiem oraz do ochrony stabilności finansowej i operacyjnej; zauważa, że zgodnie z zasadą neutralności polityki wspólnotowej, ani jedna z metod płatniczych nie powinna być przedkładana nad inną, a koszty związane z korzystaniem z różnych systemów płatniczych winny być przejrzyste, tak aby konsumenci mogli wybierać własny sposób płatności dysponując pełną wiedzą na ten temat;

27. wzywa Komisję do zbadania, czy transpozycja dyrektywy w sprawie usług płatniczych powoduje zmniejszenie liczby dostawców rozliczeniowych usług płatniczych oraz do podjęcia natychmiastowych działań w przypadku osiągnięcia przez głównych dostawców pozycji monopolowej, która mogłaby ograniczyć konkurencję;

28. zwraca uwagę, że Komisja oraz liczne krajowe organy zajmujące się kwestiami konkurencji wielokrotnie stwierdzały, że wielostronne opłaty interchange (MIF) nie są jako takie zakazane na mocy art. 81 traktatu WE; zwraca jednak uwagę, że Komisja koncentrowała się ostatnio na zgodności systemu MIF ze wspólnotowym prawem w zakresie konkurencji; zaleca Komisji zaproponowanie jasnych wytycznych oraz wskazówek mających na celu poprawienie niedoskonałości rynku; przypomina Komisji o znaczeniu, jakie pewność prawna ma dla uczestników rynku jak również dla nowych podmiotów wchodzących na rynek, aby rozwijali i unowocześniali swoje usługi;

29. jest zdania, że istnieje silna potrzeba lepszego wyjaśnienia metodologii i zasad zarządzania MIF z tytułu dokonania płatności kartą i mechanizmem służącym obliczaniu opłat międzybankowych z tytułu pobrania środków z automatu bankowego lub dokonania płatności bez użycia karty; przypomina, że systemy bezpośredniego obciążania rachunków i przelewów bankowych, takie jak te w ramach SEPA, wspierają usługi, które oferowane są wspólnie przez dwóch dostawców usług płatniczych i o które wnosi wspólnie dwóch konsumentów, dające korzyści ekonomiczne ze względu na skutki funkcjonowania tych sieci; proponuje, aby Komisja ustaliła i podała do wiadomości wszystkim zainteresowanym stronom kryteria, na podstawie których podmioty działające na rynku określają metodologię, którą należy stosować do obliczania wysokości MIF, którą Komisja powinna brać pod uwagę w celu zapewnienia rzeczywiście równych reguł gry i egzekwowania wszystkich reguł konkurencji;

30. przypomina Komisji, że skoncentrowanie się na opłatach i cenach jest równie ważne, jak osiągnięcie większej przejrzystości przemysłu w informowaniu konsumentów o właściwościach produktów i usług płatniczych oraz ich prawach i obowiązkach jako użytkowników, co pobudza w rezultacie większą konkurencję na rynku;

\*

\* \* \*

31. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Bankowi Centralnemu oraz Komitetowi Europejskich Organów Nadzoru Bankowego.